

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200748
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6018200748.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: C. Z.Í., Š. XX, W., právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, so sídlom AK Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s., Mlynské nivy 59/A, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, 2/ Obec Veľké Pole, Veľké Pole 1, 3/ Obec Oslany, Nám. Slobody 2, Oslany, 4/ Obec Horná Ves, Horná Ves 191, Horná Ves, 5/ Obec Radobica, Radobica 124, Horná Ves, 6/ Obec Pažiť, Pažiť 78, Partizánske, 7/ Obec Píla, Píla 27, Žarnovica, 8/ Obec Župkov, Župkov 12, Horné Hámre, 9/ Obec Hradičovo, Hradičovo 188, Hradičovo, 10/ Obec Bzenica, Bzenica 74, Bzenica, 11/ Obec Dolná Ždaňa, Dolná Ždaňa 46, Dolná Ždaňa, 12/ Obec Horná Ždaňa, Horná Ždaňa 167, Horná Ždaňa, 13/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Riaditeľstvo OZ Piešťany, Nábrežie I. Krasku, 3/834, Piešťany, 14/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., OZ Banská Bystrica, Partizánska cesta 69, Banská Bystrica, 15/ Správa ciest Trenčianskeho samosprávneho kraja, Brnianska 3, Trenčín, 16/ Banskobystrická regionálna správa ciest, Majerská cesta 94, Banská Bystrica, 17/ Stredoslovenská vodárenská prevádzková spoločnosť a.s., Partizánska cesta 5, Banská Bystrica, 18/ Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Pri Rajčianke 2927, Žilina, 19/ Západoslovenská Distribučná, a.s., P.O.BOX 292, Bratislava 1, 20/ Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, Bratislava, 21/ Orange Slovensko, Michlovský, s.r.o., Letná 796/9, Piešťany, 22/ Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, 23/ Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, Regionálny odbor Zvolen, Námestie SNP 50, Zvolen, 24/ Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, Regionálny odbor Prievidza, Mariánska 6, Prievidza, 25/ Lesy Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Prievidza, Švéniho 7, Prievidza, 26/ Lesy Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Banská Bystrica, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, ďalší účastníci 25/ a 26/ právne zastúpení: Advokátska kancelária Jakubčo, spol. s.r.o., Mladých budovateľov 2, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2016/020389-2, DD zo dňa 29. júna 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2018-63 zo dňa 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom a ďalším účastníkom kasačného konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa §190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2016/020389-2, DD zo dňa 29. júna 2016, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie obce Veľké Pole (ďalej len „stavebný úrad“) č. 207/2015 ÚR-02/2015 zo dňa 21.12.2015, ktorým ako príslušný stavebný úrad podľa § 119 ods. 2 a § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „stavebný zákon“) vo veci návrhu navrhovateľa - Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s., Mlynské Nivy 59/A, Bratislava (ďalej aj „ďalší účastník 1/“) rozhodla o umiestnení líniovej stavby „Súbor stavieb: Transformácia 400/110 kV Bystričany - 1. časť, 2. stavba - Vedenie 2 x 400 kV H. Ždaňa - lokalita Oslany“, v rozsahu stavebných objektov: Vedenie 2 x 400 kV, Kraj: Trenčiansky, Okres: Prievidza, Katastrálne územie: I., Q., C., Kraj: Trenčiansky, Okres: Partizánske, Katastrálne územie: T., Kraj: Banskobystrický, Okres: Žarnovica, Katastrálne územie: U., T., A., Q., Kraj: Banskobystrický, Okres: Žiar nad Hronom, Katastrálne územie: H., Q., F. (F.). O náhrade trov konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi a ďalším účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že ďalší účastník 1/ návrhom zo dňa 28.10.2015 požiadal o vydanie rozhodnutia o umiestnenie líniovej stavby - vedenie 2 x 400 kV Horná Ždaňa - lokalita Oslany. Uvedená stavba je druhou stavbou v rámci I. časti Súboru stavieb: „Transformácia 400/110 kV Bystričany“ a predstavuje realizáciu 2 x 400 kV vedenia medzi rozvodňou R 400 kV Horná Ždaňa a lokalitou Oslany v rámci pripojenia uzla Bystričany do prenosovej sústavy 400 kV (Horná Ždaňa - Bystričany - Križovany). Ide o výstavbu elektrického vzdušného 2 x 400 kV vedenia medzi lokalitou Oslany a Est. 400 kV Horná Ždaňa v dĺžke cca 31 km. Výstavba celého energetického zariadenia, ktorého účelom je posilnenie možností vnútroštátneho aj cezhraničného prenosu elektrickej energie a posilnenie rozvojového potenciálu Slovenskej republiky predpokladá realizáciu 9 stavieb na území Banskobystrického, Trenčianskeho a Trnavského samosprávneho kraja. Ďalšiemu účastníkovi 1/, t.j. Slovenskej elektrizačnej prenosovej sústave, a.s. ako investorovi predmetnej líniovej stavby, ktorá je spolufinancovaná z podporného fondu BIDSF spravovaného Európskou bankou pre obnovu a rozvoj, bolo rozhodnutím Ministerstva hospodárstva SR, sekcia energetiky č.: 24928/2015-4110-52303 zo dňa 09.11.2015 vydané Osvedčenie na výstavbu energetického zariadenia „Súbor stavieb - transformácia 400/110 kV Bystričany“ (druhá stavba: vedenie 2 x 400 kV - lokalita Oslany, tretia stavba: rozvodňa 400 kV Horná Ždaňa - rozšírenie, ôsma stavba: rozvodňa 400 kV Križovany - rozšírenie II. etapa), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 30.11.2015. Ohľadom predmetnej líniovej stavby bola v novembri 2012 vypracovaná Správa o posudzovaní jej vplyvov na životné prostredie podľa § 9 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Jej výsledkom bol záver, že z porovnania realizácie navrhovanej činnosti s nulovým variantom vyplýva prevažne pozitívnych vplyvov jej realizácie, ktorá súvisí s rozvojom siete 400 kV sústavy ako aj s postupným útlmom 220 kV sústavy a jej prechodom na napäťovú úroveň 400 kV. Z hľadiska posudzovaných variantov trasovania predmetnej stavby bolo konštatované, že najmenej negatívne environmentálne vplyvy prináša stavba pri jej lokalizácii v dvoch variantných trasách: 1. trasa predstavuje líniu zloženú z variantov HV2-VP3-1z-HR2-1v a 2. trasa predstavuje líniu zloženú z variantov HV3-VP3-1z-HR2-1v. Ohľadom variantu VP3 bolo uvedené, že línia vedenia v rámci tohto katastrálneho územia (Obec Veľké Pole) nie je zapracovaná v územnoplánovacej dokumentácii Veľkého územného celku Banskobystrický kraj (ďalej len „ÚPD VÚC BBK“). Po schválení zmien a doplnkov v roku 2014 ohľadom záväznej časti Územného plánu Veľkého územného celku Banskobystrický kraj (ďalej len „územný plán VÚC BBK“) podal Banskobystrický samosprávny kraj, oddelenie regionálneho rozvoja podaním z 28.05.2015 č. 06700/2015/ODDRR-2, 15651/2015 stanovisko, že vybudovanie nového 2 x 400 kV vedenia Horná Ždaňa - lokalita Oslany je v súlade s regulatívom 7.2.6 záväznej časti územného plánu VÚC BBK.

3. Námietku žalobcu, že orgány verejnej správy rozhodnutím o umiestnení predmetnej líniovej stavby

podľa VP3 variantu jej trasy porušili ust. § 37 a 39 stavebného zákona, pretože v tomto variante trasovania nebola stavba súčasťou ÚPD VÚC BBK, považoval krajský súd za nedôvodnú, pretože bola v rozpore so zisteným skutkovým stavom veci. Žalobca svoje tvrdenie odôvodnil obsahom Správy o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (bod X., str. 312 - variant VP3: línia vedenia v rámci tohto katastrálneho územia nie je zapracovaná v ÚPD VÚC BBK), ktorá bola vypracovaná v novembri 2012 a Záverečného stanoviska (bod 3.3, str. 34 - trasu koridoru navrhovaného elektrického vedenia zapracovať do ÚPD VÚC BBK) zo dňa 05.06.2013 a tvrdil, že k zapracovaniu variantu VP3 predmetnej líniovej stavby do územného plánu nedošlo.

4. Krajský súd k uvedenému uviedol, že v záväznej časti územného plánu VÚC BBK, ktorá bola vyhlásená Nariadením vlády SR zo dňa 06.06.1998, zverejneným v Zbierke zákonov pod č. 263/1998 Zb. boli v bode I. jeho prílohy č. 2 upravené záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia (okrem iných oblastí) aj v oblasti rozvoja nadradenej technickej infraštruktúry. Obsahom bodu 7.2 - Zásobovanie elektrickou energiou bol zámer vybudovať dvojité 400 kV prenosové vedenie na území Slovenskej republiky a potreba rezervovať v Banskobystrickom kraji pre uvedený zámer priestor. Zároveň bola realizácia tohto elektrického vedenia a súvisiacich stavieb označená v bode 8. II. časti za verejnoprospešnú stavbu. Následne, Všeobecne záväznými nariadeniami Banskobystrického samosprávneho kraja (ďalej len „VZN BBSK“) č. 4/2004, č. 6/2007, č. 14/2010 a najmä č. 27/2014, ktoré nadobudlo účinnosť 16.01.2015, došlo k zmenám záväznej časti územného plánu - Zmeny a doplnky 2014 v časti záväzných regulatívov funkčného a priestorového usporiadania územia v oblasti nadradenej technickej infraštruktúry - zásobovanie elektrickou energiou. Obsahom nového bodu 7.2.6 bolo „rezervovať koridor pre výstavbu vedenia ZVN 2 x 400 kV v trase Rz Horná Ždaňa - Rz Bystričany na území Banskobystrického kraja“. Súčasťou ÚPD VÚC BBK bola aj grafická časť vyhotovená v mierke 1:50 000, v ktorej bola trasa elektrického vedenia zakreslená. Podľa názoru krajského súdu bolo z uvedeného zrejmé, že po vypracovaní Správy o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a Záverečného stanoviska, na ktoré žalobca poukazoval došlo k zmene záväznej časti územného plánu VÚC BBK a v jeho bode 7.2.6 bola plánovaná výstavba elektrického vedenia 2 x 400 kV v trase Rz Horná Ždaňa - Rz Bystričany obsiahnutá, čo žalobca vo svojom tvrdení, v rozpore so skutočnosťou nezohľadnil. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení dospel krajský súd k záveru, že stavebný úrad svojím rozhodnutím, ktoré žalovaný potvrdil, rozhodol o umiestnení predmetnej líniovej stavby v súlade s územným plánom VÚC BBK v znení jeho zmien z roku 2014 (regulatív 7.2.6), keď líniou stavbu umiestnil na území, ktoré bolo na tento účel vymedzené, a preto k porušeniu ust. §§ 37 a 39 stavebného zákona nedošlo.

5. Krajský súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného je nepresvedčivé až arbitrárne, pretože k jeho námietke ohľadom umiestnenia predmetnej líniovej stavby vo variante VP3 v rozpore s územným plánom VÚC BBK sa žalovaný vyjadril len poukazom na koridor umiestnenia predmetnej líniovej stavby, ktorý bol vymedzený regulatívom funkčného a priestorového usporiadania územia č. 7.2.6 obsiahnutým v územnom pláne VÚC BBK, ktorým neboli konkrétne určené dotknuté katastrálne územia ani parcelné čísla pozemkov. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že žalovaný jasne, zrozumiteľne a dostatočne odpovedal na žalobcom uplatnenú námietku, a to v súlade so zisteným skutkovým stavom veci a technicky možnou „podrobnosťou“ grafickej prílohy územného plánu VÚC BBK, ktorá v mierke 1:50 000 objektívne neumožňuje zafinovať, resp. rozlíšiť konkrétne územné členenie stavbou dotknutého územia. Oddelenie územného rozvoja Banskobystrického samosprávneho kraja ako orgán územného plánovania svojím stanoviskom zo dňa 28.05.2015 potvrdilo súlad plánovaného vybudovania predmetnej líniovej stavby s regulatívnou č. 7.2.6 záväznej časti územného plánu VÚC BBK.

6. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd i žalobnú námietku, že rozhodnutie stavebného úradu bolo v rozpore s ust. §§ 38 a 108 písm. a) stavebného zákona vydané bez súhlasu žalobcu, hoci je vlastníkom stavbou dotknutých pozemkov, na ktoré sa možnosť ich vyvlastnenia nevzťahuje. Krajský súd poukázal na bod 44 rozsudku, v ktorom sa otázkou súladu umiestnenia predmetnej líniovej stavby s územným plánom VÚC BBK zaoberal. Navyše uviedol, že Nariadením vlády SR č. 461 zo dňa 16.11.2011, ktorou sa vyhlasujú zmeny a doplnky záväznej časti Konceptie územného rozvoja Slovenska 2001 a ktoré bolo

zverejnené v Zbierke zákonov č. 461/2011 s účinnosťou od 20.12.2011 bolo v § 1 upravené, že záväzná časť Konceptie územného rozvoja Slovenska 2001 sa mení a dopĺňa v prílohe v bode 12 tak, že za bod 12.2.1 sa vkladá nový bod 12.2.2.8, ktorý znie: „pre rozvojové zámery zabezpečenia vnútroštátnych a medzinárodných elektrických sietí a zariadení rešpektovať existujúce koridory vedení 220 kV a 400 kV a územnú rezervu pre navrhované v existujúcich, či novo navrhovaných koridoroch - koridor pre nové 2 x 400 kV vedenie ZVN v profile Bystričany - Horná Ždaňa“. Krajský súd konštatoval, že Konceptia územného rozvoja Slovenska je základným prvkom územnoplánovacej dokumentácie, ktorá sa spracúva pre celé územie Slovenskej republiky a rieši jeho priestorové usporiadanie a funkčné využitie, zohľadňujúc aj medzinárodné a celoštátne súvislosti. Je východiskom pre územné plány menších územných celkov (§ 9 ods. 1 stavebného zákona). Zámery funkčného a priestorového usporiadania územia Slovenskej republiky boli premietnuté aj do ÚPD VÚC BBK a to v bode 7.2.6 záväzných regulatívov funkčného a priestorového usporiadania územia v oblasti rozvoja nadradenej technickej infraštruktúry. Podľa názoru krajského súdu verejnoprospešný charakter predmetnej líniovej stavby predurčuje zámer jej realizácie a to: „zabezpečiť územné podmienky pre výstavbu nových zariadení na výrobu elektrickej energie a tepla a s tým súvisiacich stavieb, vrátane zabezpečenia územnej prípravy, výstavbu a dobudovanie vnútroštátnych elektrických vedení a zariadení slúžiacich na prenos elektrickej energie, výstavbu ďalších medzinárodných prepojení v súvislosti s liberalizáciou energetiky a s otvorením trhov s elektrickou energiou v súlade so Stratégiou energetickej bezpečnosti SR“. Pretože v zmysle § 139a ods. 1 stavebného zákona je regulatív priestorového usporiadania a funkčného využívania územia záväzná smernica, ktorou sa usmerňuje umiestnenie a usporiadanie určitého objektu alebo vykonávanie určitej činnosti v území, má charakter zákazov a obmedzení alebo podporujúcich faktorov vo vzťahu k priestorovému usporiadaniu a funkčnému využívaniu územia a určuje zakázanú, obmedzenú a prípustnú činnosť alebo funkciu v území, považoval krajský súd verejný záujem na vybudovaní predmetnej líniovej stavby elektrického vedenia za osvedčený, a to bez ohľadu na jej konkrétne umiestnenie, rešpektujúce miestne územné podmienky a iné relevantné skutočnosti (napr. rozvojové plány menších územných celkov), pretože „verejnoprospešný charakter“ stavby je daný jej účelom a nie jej konkrétnym umiestnením na území Slovenskej republiky. Na základe uvedeného krajský súd uzavrel, že predmetná líniová stavba je verejnoprospešnou stavbou, a preto stavebný úrad a ani žalovaný, ktorý jeho rozhodnutie potvrdil, nepochybil, keď rozhodnutie o umiestnení predmetnej líniovej stavby vydal bez súhlasu žalobcu. Krajský súd sa v súvislosti s touto žalobnou námietkou stotožnil aj s argumentáciou žalovaného, ktorý poukázal na ust. § 3 ods. 1 písm. e) vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z.z. z 11. decembra 2000, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z.z.“) s tým, že súhlas žalobcu ako vlastníka pozemkov k vydaniu prvostupňového rozhodnutia nebol potrebný aj preto, že ďalší účastník 1/ ako navrhovateľ konania o umiestnení predmetnej líniovej stavby je subjektom, ktorý je držiteľom osvedčenia podľa § 6 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike“). Z uvedeného vyplýva, že má v zmysle § 139 ods. 1 stavebného zákona tzv. „iné práva k pozemkom“ žalobcu v zmysle písm. c) cit. zákonného ustanovenia, a to právo zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastaveného územia obce elektrické vedenie alebo zariadenie. Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa, a ani rozhodnutím žalovaného, ktorý rozhodnutie stavebného úradu potvrdil, nebolo porušené ust. §§ 38 a 108 ods. 2 písm. a) stavebného zákona.

7. Za nedôvodnú považoval krajský súd i žalobnú námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia stavebného úradu v dôsledku nedostatočne vymedzeného územia, na ktorom má byť predmetná líniová stavba realizovaná, pričom poukázal na § 4 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. V odseku 1 písm. c) za bodkočiarkou je upravené, že v prípade umiestňovania líniovej stavby nie je potrebné v rozhodnutí uviesť druhy a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa predmetná líniová stavba umiestňuje, ale postačí „opis územia“. Nakoľko mal krajský súd za to, že ide o líniovú stavbu podľa ust. § 139 ods. 3 písm. d) stavebného zákona, opis územia bol prvostupňovým rozhodnutím realizovaný označením katastrálneho územia a dĺžkou trasy v danom katastrálnom území, v ktorom mala byť predmetná líniová stavba umiestnená s uvedením dĺžky trasy v tom - ktorom katastrálnom území a tiež grafickou prílohou rozhodnutia, ktorou bol výkres č. 20140173/DUR/02/0-SITUÁCIA ZM 50, ktorá tvorila súčasť rozhodnutia. Uvedené vymedzenie - opis územia, na ktorom bola predmetná líniová stavba prvostupňovým rozhodnutím umiestnená, považoval krajský súd za súladné s ust. § 4 ods. 1 písm. c)

vyhlášky č. 453/2000 Z.z., pričom konkrétne vymedzenie trasy predmetnej líniovej stavby na území Banskobystrického samosprávneho kraja vyplýva z grafickej prílohy rozhodnutia. Pokiaľ žalobca namieta, že výkres č. 20140173/DUR/02/0-SITUÁCIA ZM 50, ktorým malo byť umiestnenie predmetnej líniovej stavby zakreslené, nebol súčasťou rozhodnutia, ale len „súčasťou spisového materiálu tohto rozhodnutia“, krajský súd poukázal na nepresnú formuláciu stavebného úradu, obsiahnutú v rozhodnutí, tento nedostatok však nepovažoval za tak závažný, aby spôsobil nepreskúmateľnosť rozhodnutia stavebného úradu pre nedostatočné vymedzenie územia. Krajský súd dospel k záveru, že označený výkres bol ako príloha prvostupňového rozhodnutia jeho súčasťou, pretože aj v rámci podmienok umiestnenia predmetnej líniovej stavby bolo stavebným úradom určené, že sa stavba má umiestniť tak, ako bola v označenom výkrese zakreslená.

8. Námietku žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie v rozpore s ust. § 39 ods. 2 stavebného zákona neobsahuje informácie o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní a o Záverečnom stanovisku považoval krajský súd za nedôvodnú, pretože bola v rozpore s obsahom prvostupňového rozhodnutia, nakoľko informácie v zmysle § 39 ods. 2 stavebného zákona sú obsiahnuté priamo vo výroku prvostupňového rozhodnutia a to na str. 29 a 30 a tiež v jeho odôvodnení na str. 38. Zo stanoviska Ministerstva životného prostredia SR, odbor environmentálneho posudzovania Bratislava zo dňa 11. decembra 2015 č. 8388/2015-3.4/AK vyplynulo, že ohľadom stavby: Súbor stavieb: Transformácia 400/110 kV Bystričany - I. časť, druhá stavba - vedenie 2x400 kV Horná Ždaňa - lokalita Oslany bolo vykonané posudzovanie vplyvov stavby na životné prostredie v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z., bola vydaná Správa o posudzovaní vplyvov predmetnej líniovej stavby na životné prostredie a tiež Záverečné stanovisko. Bola vykonaná aj analýza zapracovania podmienok určených v Záverečnom stanovisku a bolo zistené, že relevantné podmienky boli splnené a boli zapracované do projektovej dokumentácie pre územné rozhodnutie.

9. K žalobnej námietke, týkajúcej sa nerešpektovania ust. § 3 ods. 4 správneho poriadku, spočívajúcej v reálnej nemožnosti stavebného úradu náležite sa vysporiadať s námietkami žalobcu, ktoré predložil v deň ústneho pojednávania, dňa 21.12.2015, ktorým dňom bolo prvostupňové rozhodnutie aj datované, krajský súd uviedol, že rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré sa nevyhlasuje, je vydané dňom jeho vyhotovenia s uvedením mena, priezviska a funkcie osoby oprávnenej na jeho vydanie, ktorá ho podpíše a opatrí úradnou pečiatkou (§ 47 ods. 5 správneho poriadku). Krajský súd uviedol, že na ústnom pojednávaní ohľadom návrhu ďalšieho účastníka 1/ o umiestnení predmetnej líniovej stavby, ktoré sa konalo dňa 21.12.2015 nebolo o podanom návrhu stavebným úradom rozhodnuté. Podľa názoru krajského súdu prvostupňové rozhodnutie, ktoré nebolo verejne vyhlásené, bolo v skutočnosti vydané až dňom jeho písomného vypracovania so všetkými obsahovými náležitosťami v zmysle § 47 ods. 1 až 5 správneho poriadku, t.j. dňa 06.04.2016, kedy bolo vyvesené na Obecnom úrade Obce Veľké Pole, t.j. na úradnej tabuli stavebného úradu. Pretože stavebný úrad mal od konania ústneho pojednávania dostatočný časový priestor, aby sa zaoberal námietkami žalobcu, ktoré predložil na ústnom pojednávaní a aby vydal rozhodnutie súladné s ust. § 46 správneho poriadku, všeobecné tvrdenie žalobcu, že stavebný úrad nerešpektoval ust. § 3 ods. 4 správneho poriadku, považoval za nedôvodné. Krajský súd uviedol, že žalobca nekonkretizoval, aký vplyv mala mať ním namietaná skutočnosť na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto takto formulovanú námietku nezákonnosti rozhodnutia nebolo možné pre jej nekonkrétosť preskúmať. Krajský súd pre úplnosť uviedol, že datovaním prvostupňového rozhodnutia dňom 21.12.2015, hoci v skutočnosti bolo v súlade s ust. § 47 ods. 5 správneho poriadku vydané až dňom 06.04.2016 došlo k procesnému pochybeniu, uvedený nedostatok v postupe orgánu verejnej správy však krajský súd nepovažoval za dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia, ani rozhodnutia žalovaného, pretože v zmysle § 191 ods. 1 písm. g) SSP dôvodom na zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je akékoľvek porušenie procesného predpisu.

10. Za nedôvodnú vyhodnotil krajský súd i žalobcom uplatnenú námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, pretože bola v rozpore s obsahom rozhodnutia. Krajský súd z obsahu rozhodnutia žalovaného zistil, že obsahuje argumentáciu, ktorou sa žalovaný v dostatočne zrozumiteľnom obsahu a v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami a námietkami žalobcu.

11. Krajský súd ďalej uviedol, že na ústnom pojednávaní pred krajským súdom žalobca uplatnil niekoľko dôvodov, pre ktoré považoval rozhodnutie žalovaného za nezákonné a ktoré v písomne podanej správnej žalobe neuviedol (absencia územných plánov jednotlivých obcí, ktorých sa umiestnenie predmetnej líniovej stavby dotýka, absencia predmetnej líniovej stavby v územnom pláne Obce Píla, pre ktorú ju nie je možné považovať za verejnoprospešnú stavbu, absencia záväzných stanovísk o súlade predmetnej líniovej stavby s územným plánom jednotlivých obcí, neexistencia rozhodnutí, ktoré majú predchádzať územnému rozhodnutiu). Krajský súd v tejto súvislosti konštatoval, že žalobcom tvrdené ďalšie dôvody nezákonnosti rozhodnutia žalovaného, prednesené na súdnom pojednávaní boli uplatnené po uplynutí lehoty vyplývajúcej z ust. § 62 ods. 1 a § 181 ods. 1 SSP, preto na ne nemohol prihliadať. Preto ani dokazovanie vykonané oboznámením odpovedí konkrétnych obcí na otázku, či majú prijaté územné plány, z ktorých umiestnenie predmetnej líniovej stavby vyplýva, nebolo spôsobilé ovplyvniť právne posúdenie veci súdom.

2.

12. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd v zmysle ust. § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil.

13. Žalobca úvodom kasačnej sťažnosti uviedol, že obsahom prvého žalobného dôvodu bola argumentácia, ktorou poukazoval na skutočnosť, že umiestnenie predmetnej stavby, nie je v súlade s územným plánom. Mal za to, že v podanej žalobe náležite zdôvodnil nesúlad umiestnenia predmetnej stavby elektrovodu s územným plánom. V tomto kontexte poukazoval na to, že územnému konaniu v tejto veci predchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov stavby na životné prostredie, pričom poukázal na bod X. Správy o hodnotení vplyvov na životné prostredie Všeobecne zrozumiteľného záverečného zhrnutia (str. 312) zo dňa 15.11.2012 obec Veľké Pole, podľa ktorého líniová stavba v tomto prípade nie je navrhovaná podľa Variantu VP1, ale podľa Variantu VP3, o ktorom sa konštatuje, že takéto riešenie nie je zapracované v ÚPD VÚC BBK. Na základe tejto správy bolo v rámci konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie vydané Ministerstvom životného prostredia SR Záverečné stanovisko (2110/2013-3.4/ak) zo dňa 5.6.2013, kde sa konštatuje (str. 34 bod 3.3): „Trasu koridoru navrhovaného elektrického vedenia zapracovať do ÚPD VÚC BBK (týka sa variantu VP 3 v úseku 2). Žalobca zdôraznil, že regulatív 7.2.6 záväznej časti územného plánu VÚC BBK síce, ako uvádza aj žalovaný, stanovuje rezervovať koridor pre výstavbu vedenia ZVN 2x400 kV v trase Rz Horná Ždaňa Rz Bystričany, na území Banskobystrického kraja, avšak tento koridor predpokladaný územným plánom je pre predmetnú líniovú stavbu určený po inej trase. Nakoľko súčasťou územnoplánovacej dokumentácie je aj grafická príloha, v ktorej je predmetný vymedzený koridor zakreslený a toto zakreslenie nekorešponduje s trasou vedenia, ako bola táto stavba umiestnená predmetným územným rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa potvrdeným a napadnutým rozhodnutím žalovaného. Podľa názoru žalobcu sa krajský súd s týmito námietkami snažil vysporiadať zdôvodnením obsiahnutým bode 44 napádaného rozsudku, ktoré však považoval za nedostatočné. Z odôvodnenia je zrejmé, že súd nepovažoval za potrebné vysporiadať sa s namietanými skutočnosťami ohľadom trasovania predmetnej líniovej stavby v kontexte jeho súladu s územným plánom VÚC BBK a úplne mu postačovalo zistenie, že územný plán (niekde) predpokladá takúto líniovú stavbu, ktorá ani nie je zaradená medzi verejnoprospešné stavby. Žalobca podotkol, že skutočnosť, že krajský súd vôbec neposudzoval zákonnosť napádaného územného rozhodnutia z pohľadu umiestnenia predmetnej líniovej stavby, je explicitne potvrdzovaná aj zdôvodnením súdu v bode 45 rozsudku. Žalobca mal za to, že postoj súdu k danej problematike je zjavným prejavom nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže je zjavné, že absentuje táto stavba ako verejnoprospešná, nie je zákonne zaradená v územnom pláne obcí a územnom pláne zón, čo právne predpisy v tomto prípade vyžaduje, napríklad aj stavebný zákon.

14. Žalobca ďalej namietal, že krajský súd neprihliadol na zjavne veľmi podstatnú argumentáciu, ktorou na pojednávaní precizoval žalobný dôvod, že umiestnenie predmetnej stavby nie je v súlade s územným plánom VÚC BBK ale ani obcí; niektoré obce územný plán vôbec ani nemajú a prakticky pri všetkých obciach absentuje územný plán zóny, čo je v zrejmom rozpore aj s § 12 ods. 1 písm. b) stavebného

zákona pokiaľ sa má vychádzať z toho, že umiestňovaná stavba má byť verejnoprospešnou stavbou. Podľa názoru žalobcu postupom krajského súdu, ktorý odôvodňoval tým, že sa jedná o skutočnosti nad rozsah žalobných dôvodov, by sa reálne popierala možnosť žalobcovi sa vyjadrovať k veci, a to či už v rámci repliky k vyjadreniu žalovaného, alebo priamo na súdnom pojednávaní.

15. Krajský súd síce v napádanom rozsudku odôvodňoval verejnoprospešnosť danej stavby, avšak žalobca mal za to, že sa s jeho žalobnými námietkami náležite nevysporiadal, čo má za následok následne nezákonnosť rozhodnutia pre absenciu súhlasu vlastníka.

16. Žalobca ďalej poukázal, že v žalobe namietal aj nedostatočné vymedzenie územia, na ktorom má byť umiestňovaná stavba realizovaná, uvádzal, že územné rozhodnutie je nepresne definované resp. nepreskúmateľné, vo výrokovej časti a aj v odôvodnení absentujú presné údaje umiestnenia stavby na parcelách. Uviedol, že krajský súd sa k týmto námietkam vyjadril v bode 46 rozsudku, s ktorým sa žalobca nestotožnil. Mal za to, že z ničoho konkrétne nevyplýva, že by predmetný grafický výkres mal byť neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o umiestnení stavby a tak, ako na to aj súd poukazuje, aj v samotnom rozhodnutí (str. 43 rozhodnutia) bol tento dokument uvádzaný len ako príloha k rozhodnutiu. To, že naň samotné rozhodnutie odkazuje v kontexte, že stavba sa má umiestniť tak, ako bola v označenom výkrese zakreslená, určite nezakladá danú súdom ustálenú skutočnosť.

17. Žalobca taktiež namietal, že krajský súd sa nenáležite vysporiadal aj s namietanými skutočnosťami ohľadom vadnosti prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu, keď v žalobe namietal, že vydanie tak rozsiahleho rozhodnutia nemohlo byť fyzicky vykonané a podpísané dňom 21.12.2015. Žalobca uviedol, že jeho námietky považoval krajský súd v zásade aj za relevantné keď uviedol, že datovaním prvostupňového rozhodnutia dňom 21.12.2015, hoci v skutočnosti bolo v súlade s ust. § 47 ods. 5 správneho poriadku vydané až dňom 06.04.2016 došlo k procesnému pochybeniu, ale uvedený nedostatok v postupe orgánu verejnej správy nepovažoval za dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia, ani rozhodnutia žalovaného, pretože prípadné označenie správneho dátumu vydania rozhodnutia stavebného úradu by nemalo žiadny vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia, pretože by sa jeho podstaty (výroku) nijakým spôsobom nedotklo. Žalobca uviedol, že vzhľadom, na jeho zásadné námietky zo dňa 21.12.2015, ktoré boli dostatočne relevantné a vážne mal za to, že správny orgán, kladné rozhodnutie nevydá, v inom prípade samozrejme očakával, že bude postupovať zákonným spôsobom a ak správny orgán už mal za to, že má už všetky podklady k vydaniu rozhodnutia, dá účastníkom konania, ktorí sa do konania aktívne zapojili, teda žalobcovi, možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia postupom podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Žalobca mal za to, že tieto okolnosti činia predmetné prvostupňové rozhodnutie za contra legem a táto nezákonnosť sa nedá napraviť postupom podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku ako chyba v písaní, či počítaní, nakoľko tu nešlo o zrejmy omyl správneho orgánu ohľadom datovania rozhodnutia, ale o ním mienenú skutočnosť, že rozhodnutie vydal dňa 21.12.2015 a pritom toto rozhodnutie ďalšie 4 mesiace neexistovalo. Podľa názoru žalobcu je to zrejma nezákonnosť, na ktorú mal krajský súd s poukazom na § 191 ods. 1 písm. g) SSP prihladiť a teda územné rozhodnutie ako nezákonné zrušiť.

3.

18. Žalovaný okresný úrad vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom krajského súdu a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

4.

19. Ďalší účastník 1/ Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s., vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že krajský súd vec správne právne posúdil a svojim konaním neznemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva. Mal za to, že kasačná sťažnosť je nedôvodná, a preto navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť podľa § 440 ods. 2 SSP. Poukázal na to, že dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred

krajským súdom. Podľa názoru ďalšieho účastníka 1/ žalobca v kasačnej sťažnosti nedostatočným spôsobom vymedzil dôvody kasačnej sťažnosti, nakoľko žalobca sa síce v úvode kasačnej sťažnosti obmedzil na uvedenie zákonných dôvodov, ďalej však nešpecifikoval, v čom konkrétne podľa jeho názoru sú tieto naplnené. Žalobca iba uviedol čo všetko je podľa jeho názoru nesprávnym, takéto všeobecné konštatovanie však nenapĺňa zákonnú požiadavku na vymedzenie dôvodov kasačnej sťažnosti.

20. K údajnému nesúladu umiestnenia stavby s územnoplánovacou dokumentáciou ďalší účastník 1) uviedol, že krajský súd sa s predmetnou námietkou žalobcu podrobne vysporiadal, zistil skutkový stav veci a následne ustálil, že predmetná námietka žalobcu je nedôvodná, nakoľko prijatím zmeny záväznej časti územného plánu - Zmeny a doplnky 2014 došlo k doplneniu bodu 7.2.6, v ktorom bola zadefinovaná potreba rezervovať koridor pre výstavbu vedenia ZVN 2 x 400 kV v trase Rz Horná Ždaňa - Rz Bystričany na území Banskobystrického kraja, pričom súčasťou tejto územnoplánovacej dokumentácie bol aj vyhotovený grafický náčrt trasy elektrického vedenia. Súlad s územnoplánovacou dokumentáciou potvrdil aj na to vecne príslušný správny orgán územného plánovania (oddelenie územného rozvoja Banskobystrického samosprávneho kraja), pričom súd po preskúmaní predmetnej dokumentácie nezistil nezákonnosť v postupe či rozhodnutí stavebného úradu.

21. K námietke verejnoprospešnosti stavby uviedol, že krajský súd sa v rozsudku riadne venoval posúdeniu verejnoprospešného charakteru stavby, preskúmal príslušnú územnoplánovaciu dokumentáciu, posúdil charakter stavby s ohľadom na účel a zámer jej realizácie, pričom po zohľadnení uvedeného považoval krajský súd verejný záujem na vybudovaní predmetnej líniovej stavby elektrického vedenia za osvedčený (a to bez ohľadu na jej konkrétne umiestnenie, rešpektujúce miestne územné podmienky a iné relevantné skutočnosti).

22. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že všetky obce sú povinné mať spracované územné plány pokiaľ sa má umiestniť verejnoprospešná stavba, ďalší účastník 1) uviedol, že vychádzajúc z tejto argumentácie by v praxi nebolo možné umiestniť žiadnu verejnoprospešnú stavbu (rozvody elektriny, diaľnice, cesty, železnice či akékoľvek iné líniové stavby), nakoľko nie všetky obce na Slovensku majú spracovanú územnoplánovaciu dokumentáciu. V prípade líniových stavieb (ako stavieb veľkého rozsahu, zasahujúcich územie množstva obcí) je preto podstatnou územnoplánovacia dokumentácia vyššieho stupňa (územný plán VÚC BBK a Koncepcia územného rozvoja Slovenska).

23. K námietke nedostatočného vymedzenia územia, na ktorom má byť stavba realizovaná uviedol, že argumentáciu žalobcu je potrebné považovať za nedôvodnú. Opis územia je dostatočne určitý, v rozhodnutí bol predmetný výkres označený ako príloha rozhodnutia a ako taký bol jeho neoddeliteľnou súčasťou.

24. K námietke vadnosti rozhodnutia stavebného úradu uviedol, že krajský súd v rozsudku správne uviedol, že prvostupňové rozhodnutie, ktoré nebolo verejne vyhlásené bolo v skutočnosti vydané až dňom jeho písomného vypracovania so všetkými obsahovými náležitosťami, t.j. dňa 06.04.2016. Krajský súd považoval uvedenú skutočnosť za procesné pochybenie zo strany stavebného úradu, avšak nie za také podstatné pochybenie, ktoré by malo za následok nezákonné rozhodnutie a teda dôvod na postup podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP.

25. Ďalší účastník 1/ navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol, pretože krajský súd podrobne preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie ktoré mu predchádzalo, v rozsudku sa dostatočne presvedčivo vysporiadal so všetkými námietkami a tvrdeniami žalobcu, vec správne právne posúdil a to, že žalobca nie je „subjektívne spokojný“ s rozsudkom ešte nezakladá jeho nesprávnosť či nezákonnosť.

5.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň

vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

29. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

30. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

31. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že na základe návrhu ďalšieho účastníka 1/ zo dňa 28.10.2015 vydal stavebný úrad - Obec Veľké Pole podľa § 39 a § 39a ods. 1 a 2 stavebného zákona v súlade s ust. § 4 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., rozhodnutie č. 207/2015 ÚR-02/2015 zo dňa 21.12.2015 o umiestnení líniovej stavby „Súbor stavieb“ Transformácia 400/110 KV Bystričany - I. časť, 2. stavba - Vedenie 2 x 400kV H. Ždaňa - lokalita Oslany“, v rozsahu stavebných objektov: Vedenie 2 x 400 kV, Kraj: Trenčiansky, Okres: Prievidza, Katastrálne územie: I., Q., C. (dĺžka: 8 845,37 m); Kraj: Trenčiansky, Okres: Partizánske, Katastrálne územie: T. (dĺžka: 2 381,79 m); Kraj: Banskobystrický, Okres: Žarnovica, Katastrálne územie: U., T., A., Q. (dĺžka: 14 439,0 m); Kraj: Banskobystrický, Okres: Žiar nad Hronom, Katastrálne územie: H., Q., F. (F.) (dĺžka: 5 115,66 m) sa umiestňuje na pozemkoch parc. č. - líniová stavba: V Trenčianskom kraji, v okrese: Prievidza, v Katastrálnych územiach: I., Q., C. (dĺžka: 8 845,37 m); V Trenčianskom kraji, v okrese: Partizánske, v katastrálnom území: T. (dĺžka: 2 381,79 m); V Banskobystrickom kraji, v okrese : Žarnovica, v katastrálnych územiach: U., T., A., Q. (dĺžka: 14 439,0 m); V Banskobystrickom kraji, okrese: Žiar nad Hronom, v katastrálnych územiach: H., Q., F. (F.) (dĺžka: 5 115,66 m), určil podmienky pre umiestnenie líniovej stavby a pre projektovú prípravu, ďalšie podmienky na zabezpečenie ochrany verejných záujmov a právom chránených záujmov účastníkov konania, rozhodol o námietke žalobcu a určil platnosť územného rozhodnutia na 3 roky od jeho právoplatnosti s tým, že platnosť nestratí, ak bude v danej lehote v súvislosti s označenou stavbou podaná žiadosť o stavebné povolenie. Prílohou rozhodnutia bol Výkres č.: 20140173/DUR/02/0-SITUÁCIA ZM50 v mierke 1:50 000.

32. V odôvodnení rozhodnutia stavebný úrad zopakoval obsah podaného návrhu ďalšieho účastníka 1/, označil ním predložené podklady vrátane vyjadrení a záväzných stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy, Záverečného stanoviska (2110/2013-3.4/ak) vydaného Ministerstvom životného prostredia SR podľa § 37 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie na stavbu, Správy o hodnotení vplyvov stavby na životné prostredie, vypracovanej v novembri 2012 podľa zákona č. 24/2006 Z.z. a uviedol, že po oznámení začatia územného konania o umiestnení líniovej stavby účastníkom konania a dotknutým orgánom nariadil na prerokovanie návrhu ústne pojednávanie na deň 21.12.2015, ku dňu konania ktorého mohli účastníci konania nahliadnuť do podkladov rozhodnutia a svoje pripomienky a námietky uplatniť najneskôr pri jeho konaní a svoje stanoviská mohli oznámiť aj dotknuté orgány. Proti návrhu na umiestnenie stavby podal žalobca námietky, ktoré stavebný úrad zamietol ako vecne a právne neopodstatnené, pretože ide o stavbu verejnoprospešnú, ktorá bola navrhnutá v súlade s územným plánom VÚC BBK (regulatív 7.2.6 záväznej časti územného plánu VÚC BBK, zverejnenej v Nariadení vlády SR č. 263/1998 Z.z., ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu Veľkého územného celku Banskobystrický kraj) a v súlade s územným plánom Trenčianskeho kraja v znení zmien a doplnkov č. 2/2011 územného plánu VÚC Trenčianskeho kraja, schváleného zastupiteľstvom Trenčianskeho samosprávneho kraja dňa 26. októbra 2011 pod č. Uznesenia: 297/2011 (regulatív: 8.1.4 záväznej časti ÚPD VÚC Trenčiansky kraj, zverejnenej v Nariadení vlády SR č.

149/1998 Z.z., ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu Veľkého územného celku Trenčiansky kraj). Súlad s územným plánom VÚC BBK bol potvrdený oddelením regionálneho rozvoja úradu Banskobystrického samosprávneho kraja pod č. 06700/2011/ODDRR-2 15651/2015 zo dňa 28.05.2015 k projektovej dokumentácii pre územné rozhodnutie na danú stavbu.

33. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/020389-2, DD zo dňa 29. júna.2016 odvolanie podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol ako neopodstatnené a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. Žalovaný sa vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami žalobcu. K odvolacej námietke, že predmetná líniová stavba nie je navrhnutá v súlade s ÚPD VÚC BBK, a že v určenej líniovej trase nie je verejnoprospešnou stavbou uviedol, že bola navrhnutá v súlade so záväzným regulatívom funkčného a priestorového usporiadania územia v oblasti nadradenej technickej infraštruktúry - 7.2.6. rezervovať koridor pre výstavbu vedenia ZVN 2x400 kV v trase Rz Horná Ždaňa - Rz Bystričany na území Banskobystrického kraja, ktorý bol súčasťou záväznej časti územného plánu VÚC BBK, schváleného Uznesením vlády SR č. 394/1998 zo dňa 09.06.2018 a ktorého záväzná časť bola vyhlásená Nariadením vlády SR č. 263/1998 Z.z. Uvedeným regulatívom bol vymedzený koridor umiestnenia trasy vedenia bez presného umiestnenia na parcelné čísla v rámci katastrálnych území. Územný plán VÚC BBK bol vyhotovený v mierke 1:50 000. Žalovaný uviedol, že verejnoprospešný charakter stavby, bez ohľadu na presnú trasu jej realizácie vyplýva z Koncepcie územného rozvoja Slovenska 2001 - záväzná časť v znení KURS 2011 - zmeny a doplnky č. 1 KURS z bodu 12.2.2.8 záväzných zásad a regulatívov (pre rozvojové zámery zabezpečenia vnútroštátnych a medzinárodných elektrických vedení a zariadení rešpektovať existujúce koridory vedení 220 kV a 400 kV a navrhované siete v existujúcich, či novo navrhovaných koridoroch - koridor pre nové 2 x 400 kV vedenie ZVN v profile Bystričany - Horná Ždaňa) s tým, že ide o stavbu spojenú s realizáciou bodu 7.2.6 záväznej časti územného plánu VÚC BBK v znení jej zmien a doplnkov. Súlad predmetnej stavby s územným plánom VÚC BBK potvrdil aj Úrad Banskobystrického samosprávneho kraja, odd. regionálneho rozvoja vo vyjadrení č. 06700/2015/ODDRR-2, 15651/2015 zo dňa 28.05.2015 aj vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 19.05.2016. K odvolacej námietke, že územný plán VÚC BBK, ktorého regulatív 7.2.6 mal vyplývať z jeho zmien a doplnkov z roku 2014, nie je možné považovať za platný, pretože návrh zmien a doplnkov územného plánu nebol zákonným spôsobom zverejnený na dotknutých obciach, minimálne v Obci Píla a Veľké Pole žalovaný uviedol, že obstarávanie, prerokúvanie a schvaľovanie územnoplánovacích podkladov samosprávneho kraja nie je v kompetencii stavebného úradu ani žalovaného, a preto na námietky a pripomienky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené pri prerokúvaní územného plánu stavebný úrad v územnom konaní neprihliada. K odvolacej námietke, že vo výroku a v odôvodnení rozhodnutia stavebného úradu absentujú presné údaje o umiestnení stavby na parcelách, že absentuje špecifikácia trasy líniovej stavby vo vzťahu ku konkrétnym pozemkom, v dôsledku čoho je rozhodnutie stavebného úradu nepreskúmateľné, žalovaný s poukazom na ust. § 3 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. a ust. § 36 ods. 4 stavebného zákona uviedol, že pre umiestnenie líniovej stavby je postačujúci opis územia. K odvolacej námietke, že hoci bolo rozhodnutie stavebného úradu datované dňom 21.12.2015, zverejnené bolo až 06.04.2016 žalovaný uviedol, že rozsiahle rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby nebolo možné fyzicky spracovať v kratšej lehote. K odvolacej námietke, že stavebný úrad neumožnil účastníkom územného konania pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, čím malo byť porušené ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku žalovaný poukázal na ust. § 36 ods. 1, 3, 4 stavebného zákona a uviedol, že na ústnom pojednávaní boli k nahliadnutiu všetky podklady, z ktorých stavebný úrad pri rozhodovaní vychádzal, pričom účastníci konania boli písomne upozornení, že do podkladov rozhodnutia je možné nahliadnuť pred konaním ústneho pojednávania na spoločnom stavebnom úrade - oddelení výstavby, investícií a životného prostredia Mesta Žarnovica. Žalovaný sa ďalej sa vyjadril k o odvolacej námietke žalobcu, že umiestnením stavby podľa variantu VP3 môže dôjsť k devastácii prirodzeného ekosystému a k námietke, že stavebný úrad nepostupoval správne, keď rozhodnutie o umiestnení stavby oznamoval formou verejnej vyhlášky aj známym účastníkom konania.

34. Všeobecnou správnu žalobou, doručenu Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 23.09.2016 sa žalobca domáhal súdneho preskúmania rozhodnutia žalovaného z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) e) a g) SSP a žiadal, aby ho krajský súd spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil na

ďalšie konanie príslušnému stavebnému úradu. Na základe návrhu žalobcu zo dňa 12.10.2016 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe rozhodol krajský súd uznesením č.k. 24S/128/2016-119 zo dňa 31.07.2017 tak, že návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol. Uznesením č.k. 24S/128/2016-203 zo dňa 12.10.2017 krajský súd žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietol, pretože ju považoval za podanú oneskorene. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 4Sžk/8/2018-268 zo dňa 05.11.2018 uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie považujúc ho za nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom okamihu začatia plynutia lehoty na podanie správnej žaloby.

35. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2018-63 zo dňa 25.04.2019, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

36. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

6.

37. Podľa § 8 ods. 1 stavebného zákona, územnoplánovacia dokumentácia komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, zosúladí záujmy a činnosti ovplyvňujúce územný rozvoj, životné prostredie a ekologickú stabilitu a ustanovuje regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia. Územnoplánovacia dokumentácia sa spracúva pre stupeň celoštátny, regionálny, pre obce a časti obce.

38. Podľa § 8 ods. 2 stavebného zákona územnoplánovacia dokumentáciu tvoria:

- a) Koncepcia územného rozvoja Slovenska,
- b) územný plán regiónu,
- c) územný plán obce,
- d) územný plán zóny.

39. Podľa § 9 ods. 1 stavebného zákona koncepcia územného rozvoja Slovenska sa spracúva pre celé územie Slovenskej republiky. Rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia Slovenskej republiky a ustanovuje rámec sociálnych, ekonomických, environmentálnych a kultúrnych požiadaviek štátu na územný rozvoj, starostlivosť o životné prostredie a tvorbu krajiny Slovenskej republiky a jej regiónov. Územno-technickým podkladom na jej spracovanie je Stratégia územného rozvoja Slovenska.

40. Podľa § 13 ods. 1 stavebného zákona, územnoplánovacia dokumentácia sa člení na záväznú časť a na smernú časť. V Koncepcii územného rozvoja Slovenska sa ako záväzné vymedzujú zásady a regulatívy, ktoré usmerňujú požiadavky najmä odvetvových koncepcií na priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia Slovenskej republiky a jej regiónov v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja, ochrany životného prostredia, prírodného a kultúrneho dedičstva.

41. Podľa § 13 ods. 2 stavebného zákona, schvaľujúci orgán určí záväznú časť a smernú časť územnoplánovacej dokumentácie. V záväznej časti vždy určí verejnoprospešné stavby a chránené časti krajiny.

42. Podľa § 27 ods. 1 stavebného zákona, záväzné časti vládou schválenej územnoplánovacej dokumentácie vláda vyhlási nariadením. Záväzné časti územného plánu vojenského obvodu sa nezverejňujú.

43. Podľa § 27 ods. 2 stavebného zákona, samosprávny kraj schvaľuje územný plán regiónu a jeho záväzné časti vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením. Samosprávny kraj zverejní záväzné časti územného plánu regiónu

- a) vyvesením na úradnej tabuli najmenej na 30 dní,
- b) doručením dotknutým obciam a dotknutým orgánom.

44. Podľa § 27 ods. 6 stavebného zákona, schválená územnoplánovacia dokumentácia je v určenom rozsahu záväzným alebo smerným podkladom na vypracovanie a schvaľovanie ďalšej územnoplánovacej dokumentácie, na územné rozhodovanie a na vypracovanie dokumentácie stavieb.

45. Podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona, začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

46. Podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

47. Podľa § 37 ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území. Posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

48. Podľa § 37 ods. 3 stavebného zákona stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

49. Podľa § 38 stavebného zákona, ak nemá navrhovateľ k pozemku vlastnícke alebo iné právo, možno bez súhlasu vlastníka územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo rozhodnutie o využití územia vydať len vtedy, ak možno na navrhovaný účel pozemok vyvlastniť.

50. Podľa § 39 ods. 1 stavebného zákona, v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

51. Podľa § 39 ods. 2 stavebného zákona, ak sa územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo územné rozhodnutie o využití územia týka územia, vo vzťahu ku ktorému sa uskutočnilo posudzovanie vplyvov alebo zisťovacie konanie podľa osobitného predpisu, 1ga) musí obsahovať informácie o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní a záverečnom stanovisku, ak boli vydané.

52. Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

53. Podľa § 39a ods. 2 stavebného zákona, v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov

54. Podľa § 108 ods. 1 stavebného zákona pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme, uvedených v odseku 2, možno vyvlastniť alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám možno obmedziť 10a) rozhodnutím stavebného úradu (ďalej len "vyvlastniť").

55. Podľa § 108 ods. 2 stavebného zákona vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre

- a) verejnoprospešné stavby podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie,
- g) výstavbu energetického diela na výrobu alebo rozvod elektriny podľa osobitných predpisov, 10c)

56. Podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona pod pojmom "iné práva k pozemkom a stavbám" použitým v spojení "vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich" sa podľa povahy prípadu rozumie

- a) užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu,
- b) právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, 13a)
- c) právo vyplývajúce z iných právnych predpisov, 13b)
- d) užívanie pozemku alebo stavby na základe koncesnej zmluvy, z ktorej vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu.

57. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z.z., územné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí druhu a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa predmet územného rozhodnutia umiestňuje; ak ide o prípady uvedené v § 36 ods. 4 zákona, postačí opis územia.

58. Podľa § 4 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., k územnému rozhodnutiu pripojí stavebný úrad overený situačný výkres so zakreslením predmetu územného rozhodnutia na podklade katastrálnej mapy alebo mapový podklad vypracovaný podľa § 3 ods. 3 písm. a).

59. Podľa § 11 ods. 1 písm. f), a g) zákona o energetike držiteľ povolenia alebo ním poverená osoba môže v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme

- f) zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastavaného územia obce 24) elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenie prenosovej sústavy a distribučnej sústavy, plynovody 25) a plynárenské

zariadenia prepravnej siete, distribučnej siete, zásobníka a zariadení určených na ich ochranu, zabránenie ich porúch alebo havárií, alebo na zmiernenie dôsledkov porúch alebo havárií na ochranu života, zdravia a majetku osôb; pri povoľovaní takej stavby stavebný úrad rozhodne o podmienkach, za akých možno stavbu uskutočniť a prevádzkovať na cudzom pozemku; oprávnenia stavebníka na uskutočnenie stavby vznikajú nadobudnutím právoplatnosti takeého rozhodnutia,

g) vykonávať na cudzích nehnuteľnostiach povolenú činnosť na elektroenergetických zariadeniach alebo na plynárenských zariadeniach potrebných na zabezpečenie prevádzky sústavy alebo siete, ktorých výstavba bola povolená podľa stavebných predpisov.

60. Podľa § 11 ods. 8 zákona o energetike, povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa odseku 1 sú vecnými bremenami 26) spojenými s vlastníctvom nehnuteľnosti. Návrh na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností je oprávnený podať držiteľ povolenia.

7.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

62. Pokiaľ žalobca namietal, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho relevantnými námietkami uvádzanými v žalobe, najvyšší súd nepovažuje túto námietku za dôvodnú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku kasačný súd zistil, že krajský súd sa podrobne zaoberal žalobnými námietkami žalobcu a relevantne ich vyhodnotil vo vzťahu k skutkovému a právnemu stavu. Správny súd v správnom súdniťve preskúmava rozhodnutie a postup orgánu verejnej správy v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ktoré môže žalobca meniť, resp. rozširovať, avšak len do konca lehoty na podanie žaloby (§ 156 ods. 2 SSP). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 439 ods. 3 písm. b) SSP, z ktorého vyplýva, že kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, hoci tak urobiť mohol.

63. K námietke kasačného sťažovateľa, že umiestnenie predmetnej líniovej stavby podľa rozhodnutia stavebného úradu nie je v súlade s územným plánom, kasačný súd uvádza, že predmetná líniová stavba je navrhnutá v súlade so záväznou časťou územného plánu VÚC BBK, ktorý bol schválený Uznesením vlády SR č. 394/1998 Z.z., ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu Veľkého územného celku Banskobystrický kraj v znení neskorších zmien a doplnkov, so záväzným regulatívom funkčného a priestorového usporiadania územia v oblasti rozvoja nadradenej technickej infraštruktúry - 7.2.6 rezervovať koridor pre výstavbu vedenia ZVN 2 x 400 kV v trase Rz Horná Ždaňa - Rz Bystričany na území Banskobystrického kraja. Uvedeným regulatívom bol vymedzený koridor umiestnenia trasy vedenia líniovej stavby a vzhľadom k tomu že územný plán VÚC BBK bol vyhotovený v mierke 1:50 000, nie je ním stanovené presné umiestnenie stavby na jednotlivé parcelné čísla pozemkov a katastrálne územia. Súlad líniovej stavby s územným plánom VÚC BBK potvrdil Úrad Banskobystrického samosprávneho kraja, oddelenie regionálneho rozvoja vo vyjadreniach zo dňa 28.05.2015 a 19.05.2016. Taktiež Ministerstvo životného prostredia SR vo svojom Záväznom stanovisku č. 8288/2015-3.4/ak zo dňa 11.12.2015 potvrdilo, že základný koridor navrhovaného elektrického vedenia je dodržaný a lokálne odchýlky vznikli optimalizáciou jeho trasy pri zohľadnení miestnych podmienok.

64. K žalobcom namietanej skutočnosti, že predmetná líniová stavba nie je stavbou verejnoprospešnou, žalovaní i krajský súd poukázali na záväznú časť Koncepcie územného rozvoja Slovenska 2001, v znení KURS 2011, Zmeny a doplnky č. 1, KURS 2001, podľa bodu 12.2.2.8 ktorej „pre rozvojové zámery zabezpečenia vnútroštátnych a medzinárodných elektrických sietí a zariadení rešpektovať existujúce koridory vedení 220 kV a 400 kV a územnú rezervu pre navrhované v existujúcich, či novo navrhovaných koridoroch - koridor pre nové 2 x 400 kV vedenie ZVN v profile Bystričany - Horná

Ždaňa“. Zároveň je líniová stavba realizáciou bodu 7.2.6 záväznej časti územného plánu VÚC BBK v znení jeho zmien a doplnkov. Pretože Konceptia územného rozvoja Slovenska je východiskom pre územné plány menších územných celkov, zámery funkčného a priestorového usporiadania územia Slovenskej republiky boli premietnuté aj do územnoplánovacej dokumentácie VÚC BBK, v bode 7.2.6 záväzných regulatívov funkčného a priestorového usporiadania územia v oblasti rozvoja nadradenej technickej infraštruktúry. Krajský súd správne poukázal i na skutočnosť, že verejnoprospešný charakter predmetnej líniovej stavby predurčuje zámer jej realizácie - zabezpečiť územné podmienky pre výstavbu nových zariadení na výrobu elektrickej energie a tepla a s tým súvisiacich stavieb, vrátane zabezpečenia územnej prípravy, výstavbu a dobudovanie vnútroštátnych elektrických vedení a zariadení slúžiacich na prenos elektrickej energie, výstavbu ďalších medzinárodných prepojení v súvislosti s liberalizáciou energetiky a s otvorením trhov s elektrickou energiou v súlade so Stratégiou energetickej bezpečnosti SR.

65. V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa absencie súhlasu žalobcu ako vlastníka pozemkov na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby dospel kasačný súd k záveru, že v zmysle § 38 a § 108 písm. a) a g) stavebného zákona súhlas žalobcu nebol potrebný. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) vyhlášky č. 453/2000 Z.z. sa súhlas vlastníka vyžaduje len v prípade, ak nemá navrhovateľ na vydanie rozhodnutia o umiestnení líniovej stavby k pozemku „tzv. iné právo“. Z ust. § 11 ods. 1 písm. f) a g) a § 12 ods. 1 zákona o energetike vyplýva, že ďalší účastník 1/ ako navrhovateľ konania o umiestnení stavby má osvedčenie na výstavbu energetického zariadenia, a preto má zo zákona právo na zriadenie vecného bremena. Vecné bremeno spočíva v práve zriadiť na pozemku elektrické vedenie.

66. K žalobcom namietanému nedostatočnému vymedzeniu územia, na ktorom má byť umiestňovaná stavba realizovaná, kasačný súd konštatuje, že stavebným úradom umiestnená stavba je v zmysle § 139 ods. 3 písm. d) stavebného zákona líniovou stavbou, a preto v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z.z. bolo v územnom rozhodnutí okrem všeobecných náležitostí pre umiestnenie líniovej stavby postačujúce uviesť opis územia, obsiahnutý na str. 2, 3, 4 prvostupňového rozhodnutia a tiež v prílohe rozhodnutia, ktorým bol výkres č. 20140173/DÚR/02/0-SITUÁCIA ZM 50, k rozhodnutiu bol pripojený i overený situačný náčrt so zakreslením predmetu územného rozhodnutia. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že opis územia, na ktorom bola predmetná líniová stavba prvostupňovým rozhodnutím umiestnená možno považovať za súladný s ust. § 4 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Zároveň je však potrebné skonštatovať, že v následnom stavebnom konaní bude potrebná podrobnejšia špecifikácia parciel - pozemkov, na ktorých by mala byť stavba zrealizovaná.

67. V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa dátumu vydania rozhodnutia stavebného úradu sa kasačný súd stotožnil so záverom vysloveným v rozsudku krajského súdu, že rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré sa nevyhlasuje, je vydané dňom jeho vyhotovenia s uvedením mena, priezviska a funkcie osoby oprávnenej na jeho vydanie, ktorá ho podpíše a opatrí úradnou pečiatkou (§ 47 ods. 5 správneho poriadku). V danom prípade bolo rozhodnutie dňa 06.04.2016 vyvesené na úradnej tabuli stavebného úradu. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 21.12.2015 nebolo o návrhu na umiestnenie stavby rozhodnuté, nakoľko nie je obvyklou praxou stavebných úradov priamo na ústnom pojednávaní verejne vyhlásiť územné rozhodnutie. Rozhodnutie úrad vyhotoví až následne. Rovnako kasačný súd nepovažoval uvedené procesné pochybenie stavebného úradu za dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia, ani rozhodnutia žalovaného, pretože v zmysle § 191 ods. 1 písm. g) SSP dôvodom na zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je akékoľvek porušenie procesného predpisu, ale len také, ktoré je podstatné a ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, čo v tomto prípade nenastalo..

68. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dôvody, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

69. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietne.

8.

70. O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že kasačnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva. Ďalším účastníkom kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

71. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.